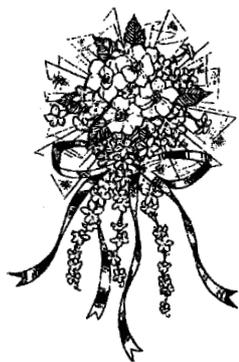

Catherine Ponderová

ZÁZRAK LÁSKY

Eko-konzult

*„Kdybych mluvil jazyky lidskými a andělskými, ale lásky kdybych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, **ale lásku bych neměl, nic nejsem.**“*

ISBN 80–89044–79–4

© Catherine Ponderová, 1983

© Translation: M. Židlický, 2001

© Eko-konzult, 2003

Předmluva

Můžete si položit otázku, zda autorčina tvrzení o síle a moci lásky jsou podepřena logicky zdůvodnitelnými argumenty a je-li láska skutečně všelékem, schopným vyřešit veškeré naše problémy. Domníváme-li se, že potíže, jimž v životě čelíme, ať zdravotní či ekonomické, nás postihly jen tak, bez našeho přičinění a že si s námi osud jen krutě zahrává, pak by její závěry smysl nedávaly.

Vycházíme-li však z předpokladu, že vše dobré i špatné co nás potká, je důsledkem působení kosmických duchovních zákonů, podle nichž, jak říká bible, co vysejeme také sklídíme, pak nepochybně ano.

- Svět kolem nás není jen to, co jsme schopni vnímat svými smysly. Existuje i svět neviditelných myšlenek a citů.
- Každá naše myšlenka, každé naše citové hnutí představují sílu, jež má dopad jak na nás, tak na druhé.

Parapsychologové na základě vědeckých experimentů existenci myšlenek a citů jakožto přenositelné energie potvrdili. Nezapomínají se však tím nejpodstatnějším, tj. jakým způsobem formují a ovlivňují náš život.

Podle koncepce v Orientu nazývané kar-

ma, k ničemu nedochází náhodou, nýbrž **v souladu se zákonem příčiny a následku**. Problémy, s nimiž se momentálně potýkáme, jsou plody našich předchozích sobeckých myšlenek, pocitů a aktivit. Jestliže naše potíže způsobilo sobectví, pak jediné jeho opak, to jest láska, je schopna je odstranit.

Ano, láska je silou a vlivem schopným do jakékoliv konfliktní situace vnést harmonii a tak ji vyřešit jak ku prospěchu druhých tak nás samotných.

Láska je puncem velkého člověka. Jakýsi literární kritik o jednom známém spisovateli prohlásil: „Z jeho děl je možné vycítit, že měl rád jak kladné hrdiny svých knih tak záporné.“ **Ano, milující člověk nedává více lásky tomu či onomu. Jeho láska zasahuje vše kolem něj. Láska je silou umožňující nám druhého poznat a porozumět mu. Bez toho není možné napsat dobrou knihu.**

Bližní můžeme rozlišovat podle nejrůznějších hledisek. Tím nejvýznamnějším je, do jaké míry personifikují lásku či sobectví, zda jsou laskaví a soucítící, s vždy otevřeným srdcem, jež touží druhého potěšit, anebo politováníhodnými sobci, usilujícími

především o vylepšování své vlastní image a posílení vlastní prestiže.

Nevyzrálý jedinec usiluje pouze o naplnění svých egoistických tužeb a přání. Jeho pole zájmu je limitováno vlastními úzkoprsvými potřebami. Typický je pro něho nedostatek jakékoliv zodpovědnosti za situaci, v níž se jeho bližní nacházejí. Postupně, jak vyzrává, se v něm probouzí altruismus a pozornost začíná obracet i k potřebám druhých. Horizont jeho zájmu se postupně rozšiřuje.

Střet uvedených prototypů lidských bytostí, těchto věčných protikladů a nesmiřitelných rivalů, tvoří ústřední téma většiny hodnotných literárních děl. **Díla spisovatelů jako již zmíněného L. N. Tolstého či Charlese Dickense, v podstatě pojednávají o dvou tématech – o lásce a o jejím opaku, tedy o sobectví. Kladné postavy jejich románů zobrazují různé aspekty lásky a záporné sobectví a egoismus.** Na jedné straně je člověk, jehož prioritou je obhajoba vlastních cílů, a na druhé ten, jenž své zájmy podřizuje zájmům celku.

Edgar Cayce zcela správně uvádí, **že sobectví je primární a elementární příčinou neshod jak mezi státy, tak mezi manžely, obchodními partnery, politickými stranami atp.**

Naivně se domníváme, že se staneme šťastnými, budeme-li si moci koupit to či

ono, či budou-li si nás druzí vážit. Mezi skutečným štěstím a těmito věcmi však existuje jen zdánlivá souvislost. Opravdová vnitřní spokojenost závisí na naší schopnosti milovat druhé. **Náš pocit vnitřní svobody a naplnění** je determinován výhradně tím, zda se nám podaří zmenšit naše sobectví či jakékoliv negativní postoje a rozvinout naši schopnost mít rád své bližní.

Lze říci, že k životu se dá přistupovat ze dvou vzájemně si konkurujících pozic.

- Buď se z něj snažíme získat co nejvíce pro sebe, mnohdy na úkor ostatních, anebo
- naši aspiraci je učinit jej lepším a krásnějším.

Pro mládí je charakteristický první přístup. Mladí lidé inklinují spíše k dobyvatelskému postoji. Svět považují za cosi, co je třeba zdolat a ovládnout. Později, jak dozrávají, začínají přijímat postoje, jež jsou více v souladu s cíli Vesmíru. Od světa se nesnaží brát, ale dávat.

Svoji činnost buď považujeme ryze za prostředek k vlastnímu obohacení, nebo ji vnímáme v širším kontextu jako službu druhým. Ti, jež ve svých aktivitách spatřují pouze způsob, jak zabezpečit své potřeby a jejich vliv na ostatní je pro ně okrajovou záležitostí, jsou v konečném důsledku sami proti sobě. Takovému počínání jim totiž nemůže přinést skutečné uspokojení

ní a štěstí. Je kontraproduktivní i z hlediska dlouhodobého, neboť existují zákony karmy, jež jejich snažení adekvátním způsobem ocení.

Každý den stojíme před možností v slovech, myšlenkách a činech volit mezi dobrem a zlem. Obrazně řečeno mezi nebem a peklem, tj. mezi slovy, myšlenkami a činy, jež jsou projevy božské lásky a milosrdenství nebo odrazem našich sobeckých zájmů. Ačkoliv druhá alternativa nám z krátkodobého hlediska může přinášet zdánlivé uspokojení, z dlouhodobého nás od našeho cíle vzdaluje a přináší pouze bolest a soužení.

Ten, kdo na chvíli poznal a okusil omamnou chuť slávy, **může mylně nabýt dojmu, že čím slavnější se stane, tím šťastnější bude.** Nic však nemůže být od pravdy dále.

- Sebeglorifikace či sebeoslavování je podle E. Cayceho jedním z nejvážnějších hříchů, jichž se můžeme dopustit.
- Naopak, o skutečné štěstí nás připravuje. Je jako vítr odnášející balonek našeho štěstí výš a výš. **Touha po slávě či penězích, ona nejtypičtější tvář a podoba sobectví, je neukojitelná, a čím slavnějšími či bohatšími se staneme, tím silnější drogou se sláva či peníze stávají.**

